

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่เก้าสิบสาม

การเปิดเผยไตรภาคแห่งคำพยากรณ์ของโรม:
จากลัทธินอกศาสนาโบราณสู่การล่องลอยในยุคปัจจุบัน

Jeff Pippenger
2024-02-26

พระธรรมดาเนียลระบุว่า โรมเป็นผู้สถาปนานิรันดร์
และความเข้าใจดังกล่าวได้ถูกพวกโปรเตสแตนต์ในประวัติศาสตร์ยุคมิลเลอไรต์คัดค้าน เมื่อวิลเลียม
มิลเลอร์ได้ชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงนี้ ในวาระสุดท้าย โรมก็ยังคงเป็นผู้สถาปนานิรันดร์อยู่ และในทุกวันนี้
วัฏจักรภาพแบบเลาตีเซียของแอตเวนท์ซิสต์ได้ยึดถือทัศนคติของโปรเตสแตนต์ที่ตกต่ำแล้วว่า
“โจรแห่งชนชาติของท่าน” คือ อันติโอคัส เอพิฟานีส
ชนแห่งพันธสัญญาที่ถูกปล่อยผ่านไป ในประวัติศาสตร์ยุคมิลเลอไรต์ได้ต่อต้านสังฆธรรมเดียวกันนั่นเอง
ซึ่งบัดนี้กำลังถูกชนแห่งพันธสัญญาในวาระสุดท้ายซึ่งกำลังถูกปล่อยผ่านไปเช่นกันต่อต้านอยู่
โซโลมอนได้กล่าวไว้ได้อย่างเหมาะสมว่า:

สิ่งที่เคยมีมาแล้ว ก็จะมีอีก; และสิ่งที่ได้กระทำไปแล้ว ก็จะถูกกระทำอีก:
และไม่มีการใดใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์เลย มีสิ่งใดหรือที่อาจกล่าวได้ว่า ดูก่อน สิ่งนี้ใหม่?
สิ่งนั้นได้มีมาแล้วตั้งแต่กาลก่อน ซึ่งมีอยู่ก่อนเรา ปัญญาจารย์ 1:9, 10

ในเชิงคำพยากรณ์ โรมมีการปรากฏอยู่สามรูปแบบ
และการปรากฏสองรูปแบบแรกบ่งชี้ลักษณะของรูปแบบที่สาม
เพราะความจริงได้รับการสถาปนาขึ้นโดยคำพยานของสองคน

แต่ถ้าเขาไม่ยอมฟังท่าน ก็จงพาคนอื่นไปกับท่านอีกหนึ่งหรือสองคน
เพื่อว่าคำทุกคำจะได้รับยืนยันโดยปากของพยานสองหรือสามคน มัทธิว 18:16

ศาสนาของกรุงโรมนอกศาสนา คือ ศาสนานอกศาสนา
และศาสนานอกศาสนาก็เป็นของปลอมเลียนแบบศาสนาที่แท้จริง
มิได้เป็นของปลอมในความหมายเดียวกับที่เข้าใจกันเกี่ยวกับเงินปลอมมากนัก
เพราะแท้จริงแล้วศาสนานอกศาสนามีได้มีลักษณะคล้ายคลึงกับศาสนาที่แท้จริงเลย แต่ในเชิงคำพยากรณ์นั้น
มันมีลักษณะของสิ่งเลียนแบบ นครโรมเป็นของปลอมเลียนแบบเยรูซาเล็ม และมีวิหารแห่งหนึ่ง (แพนธีออน)
ซึ่งเป็นของปลอมเลียนแบบพระวิหารในเยรูซาเล็ม
กิจปฏิบัติทางศาสนาของศาสนานอกศาสนานั้นปราศจากความบริสุทธิ์และเป็นของมาร
แต่สิ่งเหล่านี้ก็เป็นภาพแทนของกิจปฏิบัติทางศาสนาอันเป็นของปลอมเลียนแบบของชาตान
ประมุขแห่งศาสนาของกรุงโรมนอกศาสนามีตำแหน่งเรียกว่า Pontifex Maximus เดิมคำว่า “Pontifex
Maximus” ใช้หมายถึงมหาปุโรหิตแห่งศาสนาประจำรัฐของโรมันในกรุงโรมโบราณ
โดยมีต้นกำเนิดย้อนกลับไปถึงยุคต้นของสาธารณรัฐโรมัน เมื่อเวลาผ่านไป
คำนี้ก็มีความเกี่ยวข้องกับอำนาจทั้งทางการเมืองและทางศาสนา
และในที่สุดได้พัฒนาเป็นตำแหน่งที่สมเด็จพระสันตะปาปาใช้ในคริสตจักรโรมันคาทอลิกในปัจจุบัน

ตำแหน่งของมหาปุโรหิตแห่งโรมนอกศาสนา คือ Pontifex Maximus
และนี่ก็เป็นตำแหน่งของมหาปุโรหิตแห่งโรมภายใต้สันตะปาปาด้วย ทั้งยังเป็นคำภาษาละตินที่มีความหมายว่า
“มหาสูงสุดแห่งมหาปุโรหิต” เขาเป็นมหาปุโรหิตของศาสนาประจำรัฐโรมัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งลัทธิบูชาพระจุปีเตอร์ Pontifex Maximus มีอำนาจและหน้าที่สำคัญทางศาสนา รวมถึงการกำกับดูแลพิธีกรรมทางศาสนาต่าง ๆ และทำให้มั่นใจว่าปฏิทินศาสนาของโรมันดำเนินไปอย่างถูกต้อง Pontifex Maximus เป็นประมุขของคณะปอนติฟัส (Collegium Pontificum) ซึ่งเป็นคณะปุโรหิตที่รับผิดชอบในการตีความและธำรงรักษาพิธีกรรมแห่งศาสนาโรมัน.

มหาปุโรหิตของโรมทั้งฝ่ายนอกศาสนาและฝ่ายสันตะปาปาคือ Pontifex Maximus ฉะนั้นตำแหน่งของประมุขแห่งโรมสมัยใหม่ย่อมจะเป็น Pontifex Maximus ด้วยโดยธรรมชาติ ศาสนาของโรมฝ่ายนอกศาสนาคือลัทธินอกศาสนา และศาสนาของโรมฝ่ายสันตะปาปาก็เป็น และยังคงเป็น ลัทธินอกศาสนา แต่ถูกปกคลุมไว้ด้วยการประกาศตนว่าเป็นคริสเตียน และศาสนาของโรมสมัยใหม่ในวาระสุดท้ายก็จะเป็นลัทธินอกศาสนา ซึ่งถูกปกคลุมไว้ด้วยการประกาศตนว่าเป็นคริสเตียน.

ทั้งโรมนอกศาสนาและโรมฝ่ายสันตะปาปาต่างมีช่วงเวลาที่กำหนดไว้เฉพาะซึ่งพวกเขาจะปกครองอย่างสูงสุด โรมนอกศาสนาจะปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาสามร้อยหกสิบปี เพื่อให้คำพยากรณ์เรื่องเวลาในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่ยี่สิบสี่ สำเร็จครบถ้วน

เขาจะเข้ามาอย่างสงบแม้กระทั่งในบรรดาสถานที่อันอุดมที่สุดของมณฑล และเขาจะกระทำการที่บรรพบุรุษของเขามีได้กระทำ ทั้งบรรพบุรุษของบรรพบุรุษของเขาก็มิได้กระทำ เขาจะไปรยเหยื่อ ขอรบ และทรัพย์สินสมบัติท่ามกลางพวกเขา เออ เขาจะวางแผนอุบายของตนต่อที่มันทั้งหลาย แม้เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง ดาเนียล 11:24

หัวข้อของข้อยี่สิบสี่คือโรมนอกศาสนา เพราะพวกเขาได้กลายเป็นหัวข้อในข้อสิบหก และยังคงเป็นหัวข้อต่อเนื่องไปจนถึงข้อสามสิบเอ็ด เราจะกล่าวถึงข้อเหล่านี้โดยเฉพาะในบทความที่จะมาถึง แต่ในที่นี้เราเพียงชี้ให้เห็นว่าคำพยากรณ์ได้ระบุว่าโรมนอกศาสนาจะปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาสามร้อยหกสิบปี ดังที่แสดงไว้โดยโรม "วางแผนการ" ของตน "จากป้อมปราการทั้งหลาย แม้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง" คำที่แปลว่า "ต่อสู้กับ" นั้น แท้จริงแล้วหมายถึง "จาก" และข้อนี้กำลังกล่าวว่าโรมจะขึ้นโลก "จาก" "ป้อมปราการทั้งหลาย" ซึ่งก็คือนครโรม และจะกระทำเช่นนั้นเป็นเวลา "หนึ่งวาระ" ซึ่งคือสามร้อยหกสิบปี.

โรมนอกศาสนาเริ่มครอบครองอำนาจสูงสุดที่ยุทธการอักเดียม ในปี 31 ก่อน ค.ศ. และยังคงครอบครองอำนาจสูงสุดต่อไปจนถึงปี ค.ศ. 330

เมื่อคอนสแตนตินทรงย้ายเมืองหลวงของจักรวรรดิจากที่มั่นแห่งนครโรม ไปสู่นครคอนสแตนติโนเปิล แล้วจักรวรรดิก็เริ่มเข้าสู่ความเสื่อมถอยอันอื้อฉาวของตน นครโรมเป็น "ที่กำบังอันมั่นคง" ตามคำพยากรณ์สำหรับโรมนอกศาสนา และเมื่อมันปกครองจากนครนั้น มันก็ไม่อาจถูกพิชิตได้ในสงครามที่ติดตามมาภายหลังการถ่ายโอนอำนาจของคอนสแตนติน นครโรมได้กลายเป็นเป้าหมายแห่งการโจมตีของเกนเชริกและชนเผ่าอนารยชนผู้รุกราน ซึ่งเป็นตัวแทนโดยแท้จริงแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่แปด

ด้วยเหตุนี้ ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสามสิบเอ็ด "แขน" (โรมนอกศาสนา) ซึ่งลุกขึ้นสนับสนุนอำนาจสันตะปาปา จึงได้ทำให้ "สถานนมัสการอันเป็นที่มั่น" เป็นมลทินก่อน เมืองโรมเป็น "สถานนมัสการอันเป็นที่มั่น" ในเชิงพยากรณ์สำหรับทั้งโรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปา เพราะในปี ค.ศ. 330 เมื่อมีการโอนอำนาจของโรมนอกศาสนาไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิล เมืองโรมจึงถูกปล่อยให้ให้แก่โรมสันตะปาปาซึ่งกำลังผงาดขึ้น ด้วยเหตุนี้ วิวรณ์ บทที่สิบสาม ข้อสอง จึงกล่าวว่า พญานาค (โรมนอกศาสนา) ได้มอบ "ที่นั่ง" ของมันให้แก่โรมสันตะปาปา "ที่นั่ง" คือสถานที่ซึ่งอำนาจหนึ่งใช้อำนาจปกครอง และตั้งแต่ปี ค.ศ. 538 จนถึงปี 1798

โรมสันตะปาปาได้ปกครองอย่างสูงสุด ดังเช่นที่โรมนอภคณาเคยปกครองอย่างสูงสุดมาแล้วเป็น “วาระหนึ่ง” คำพยากรณ์ระบุช่วงเวลาเฉพาะหนึ่งซึ่งทั้งโรมนอภคณาและโรมของสันตะปาปาจะครอบครองอำนาจสูงสุด และเมื่อทั้งสองกระทำเช่นนั้น ก็จะเป็นการปกครองจากที่หนึ่งแห่งอำนาจของตน ซึ่งก็คือกรุงโรม ความมีอาจพิชิตได้ของโรมนอภคณาสิ้นสุดลงเมื่อพวกเขาออกจากกรุงโรม อันเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของสามร้อยหกสิบปี ซึ่งในข้อยี่สิบสี่แทนไว้ด้วยคำว่า “กาลหนึ่ง” และเมื่อหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีแห่งการปกครองของสันตะปาปาสิ้นสุดลงในปี 1798 นโปเลียนได้ให้นำพระสันตะปาปาออกจากกรุงโรม และพระองค์สิ้นพระชนม์ในถิ่นแรนเทศ

โรมนอภคณาและโรมสันตะปาปาสถาปนาขึ้นว่า
โรมสมัยใหม่จะปกครองอย่างสูงสุดตลอดช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะในวาระสุดท้าย “เวลาไม่มีอีกต่อไป”

แต่ระยะเวลาแห่งการข่มเหงของสันตะปาปาในวาระสุดท้ายนั้นเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ซึ่งเริ่มต้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้าได้รับการตราขึ้นในสหรัฐอเมริกา และดำเนินต่อไปจนกว่าช่วงเวลาแห่งพระกรุณาที่ทรงโปรดให้มนุษย์กลับใจจะปิดลง เมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้นและทรงประกาศว่า “ผู้ใดไม่ชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นไม่ชอบธรรมต่อไป และผู้ใดโสโครก ก็ให้ผู้นั้นโสโครกต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป”

โรมนอภคณาได้ข่มเหงคริสเตียนในโคลอสเซียม ณ กรุงโรมตลอดประวัติศาสตร์อันนองเลือดของตน และนักประวัติศาสตร์คริสเตียนได้ประมาณว่า ในช่วงยุคมืดแห่งการปกครองของสันตะปาปามีผู้พลีชีพหนึ่งร้อยล้านคนถูกสันตะปาปาสังหาร แต่ฝ่ายสันตะปาปาปฏิเสธข้อกล่าวอ้างนั้นและกำหนดประมาณการไว้ที่ราวห้าสิบล้านคน โรมทั้งนอภคณาและภายใต้อำนาจสันตะปาปาต่างก็ข่มเหงบรรดาผู้ซื่อสัตย์ของพระเจ้า และโรมในยุคปัจจุบันก็จะข่มเหงประชากรผู้ซื่อสัตย์ของพระเจ้าเช่นกันในวาระสุดท้าย.

“คนเป็นอันมากจะถูกจองจำ คนเป็นอันมากจะหลบหนีเอาชีวิตรอดจากนครและเมืองต่าง ๆ และคนเป็นอันมากจะเป็นมรณสักขีเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ โดยการยืนหยัดปกป้องความจริง” Selected Messages, book 3, 397.

โรมนอภคณาพิชิตอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการเมื่อเข้ายึดครองโลก
โรมของสันตะปาปาก็พิชิตอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการเมื่อเข้ายึดครองโลกเช่นกัน
โรมสมัยใหม่ได้พิชิตกษัตริย์ฝ่ายใต้ (สหภาพโซเวียตผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า) ในปี 1989 และลำดับถัดไปจะโค่นล้มแผ่นดินอันรุ่งเรือง (สหรัฐอเมริกา)
เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านั้นเกิดขึ้น แล้วต่อจากนั้นมันจะพิชิตอียิปต์ (ทั้งโลก)

“สังคมทั้งปวงกำลังถูกจัดให้อยู่ในสองชนชั้นใหญ่ คือผู้เชื่อฟังและผู้ไม่เชื่อฟัง เราจะถูกพบว่ามีอยู่ในชนชั้นใด?”

“บรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ผู้ที่ดำเนินชีวิตมิใช่ด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว แต่ด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า
ยอมประกอบขึ้นเป็นคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
บรรดาผู้ที่เลือกติดตามปฏิบัติพระคริสต์ยอมเป็นไพร่พลของผู้ทรยศต่อความเชื่อครั้งใหญ่ พวกเขาซึ่งอยู่ภายใต้ธงของชาตาน ละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้า และชักนำผู้อื่นให้ละเมิดด้วย พวกเขาพยายามวางกรอบกฎหมายของบรรดาประชาชาติเพื่อให้มนุษย์สำแดงความกักต้อรัฐบาลฝ่ายโลก โดยการเหยียบย่ำธรรมบัญญัติแห่งอาณาจักรของพระเจ้า”

“ซาตานกำลังเบี่ยงเบนความคิดของผู้คนด้วยคำถามที่ไม่สำคัญ เพื่อพวกเขาจะได้ไม่มองเห็นเรื่องทั้งหลายที่มีความสำคัญยิ่งด้วยสายตาที่ชัดเจนและแจ่มแจ้ง ศัตรูกำลังวางแผนจะดักจับโลกทั้งสิ้น”

“โลกที่เรียกกันว่าเป็นคริสเตียนจะเป็นเวทีแห่งเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่และซีซาด ผู้มีอำนาจจะตรากฎหมายเพื่อควบคุมมโนธรรม ตามอย่างแบบอย่างของสันตะปาปา บาบิโลนจะกระทำให้ประชาชาติทั้งปวงตีมเหล่าองุ่นแห่งพระพิโรธของการล่วงประเวณีของนาง ทุกประชาชาติจะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง” Manuscript Releases, volume 1, 296.

เพื่อจะปกป้องความจริงที่ระบุว่า “แผ่นดินอันรุ่งโรจน์” ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบเอ็ด เป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกา สิ่งนี้แห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเปิดเผยแก่บรรดาผู้ศึกษาคำพยากรณ์แห่งยุคสุดท้ายถึงหลักการแห่งการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น แสงสว่างจากหกข้อสุดท้ายนั้นได้ถูกสถาปนาขึ้นโดยการนำประวัติศาสตร์ที่แทนโดย “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียล ดังที่ได้แสดงไว้ในข้อสามสิบเอ็ดของดาเนียล บทที่สิบเอ็ด มาประยุกต์ใช้กับหกข้อสุดท้ายของบทนั้น ความจริงอันเป็นศิลาฤกษ์เดียวกันนั้น (“เครื่องเผาบูชาประจำวัน”) ซึ่งได้กลายเป็นกุญแจของโครงสร้างคำพยากรณ์ของมิลเลอร์ ก็ได้ก่อให้เกิดโครงสร้างคำพยากรณ์แห่งยุคสุดท้ายด้วยเช่นกัน โครงสร้างของมิลเลอร์ตั้งอยู่บนอำนาจทำให้รกร้างสองประการ คือ ศาสนานอกกรีตและอำนาจสันตะปาปา ซึ่งได้ข่มเหงประชากรของพระเจ้า และโครงสร้างแห่งยุคสุดท้ายตั้งอยู่บนอำนาจทำให้รกร้างสามประการที่ข่มเหงประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย.

ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งถูกนำเสนอไว้ในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด อันเป็นข้อพระคัมภีร์ที่แสดงถึงความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งมาถึงในปี 1989 และซึ่งถูกแทนโดยแม่น้ำฮิดเดเคลนั้น ได้ถูกต่อต้านโดยศัตรูแห่งความจริง การต่อต้านนั้นนำไปสู่ความเข้าใจในหลักการของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น ซึ่งในตอนแรกได้รับการตระหนักว่าเป็นการประยุกต์ใช้กรุงโรมสามชั้น อันเป็นหัวข้อที่สถาปนาในมิติแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์

เมื่อปราศจากนิมิต ประชาชนก็พินาศ แต่ผู้ที่รักษาพระราชบัญญัติก็เป็นสุข สุภาพิต 29:18

การประยุกต์ใช้สามประการของการสำแดงทั้งสามของกรุงโรมชี้ให้เห็นว่า ศาสนาของโรมฝ่ายนอกศาสนาและโรมฝ่ายสันตะปาปาคือลัทธิอกศาสนา และศาสนาของพวกเขาอยู่ภายใต้การปกครองของมนุษย์ผู้หนึ่งซึ่งมีตำแหน่งว่า Pontifex Maximus การสำแดงทั้งสองของโรมนี้ยังชี้ให้เห็นว่า อำนาจทางกฎหมายสามประการถูกกำจัดออกไปก่อนที่พวกเขาจะปกครองอย่างสูงสุดเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้ และว่าพวกเขาจะปกครองจากนครโรมซึ่งตั้งอยู่บนเนินเขาเจ็ดลูก อันเป็นสถานนมัสการแห่งกำลังของพวกเขา ทั้งสองต่างเป็นพยานถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาได้ข่มเหงประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้า เพราะฉะนั้น บนพื้นฐานของพยานทั้งสองนี้ เราจึงทราบว่ ศาสนาของโรมสมัยใหม่จะเป็นลัทธิอกศาสนา และนางจะถูกชี้นำโดยพระสันตะปาปาแห่งโรม ผู้ซึ่งมีตำแหน่งว่า Pontifex Maximus.

ก่อนที่หญิงแพศยาผู้ยิ่งใหญ่จะเข้ายึดอำนาจและปกครองอย่างสูงสุด โรมสมัยใหม่จำเป็นต้องเอาชนะอุปสรรคสามประการ และอุปสรรคประการแรกได้ผ่านพ้นไปแล้ว ในประวัติศาสตร์ ด้วยการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 ซึ่งเป็นศัตรูผู้ไม่เชื่อพระเจ้าของโรมที่ต่อต้านอำนาจของโรมในยุโรป อุปสรรคประการถัดไปจะถูกโค่นล้มลงในกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึง ในสหรัฐอเมริกา

และจากนั้นองค์การสหประชาชาติจะมอบอำนาจของตนแก่โรมสมัยใหม่ชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง
เมื่อมันได้รับการสถาปนาขึ้นบนบัลลังก์อย่างสมบูรณ์แล้ว การข่มเหงในวาระสุดท้ายก็จะเกิดขึ้น

พระธรรมดาเนียล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิวรณ์บทที่แปด ได้ให้ลักษณะเชิงพยากรณ์ของโรม
ซึ่งมีส่วนช่วยให้เข้าใจโรมสมัยใหม่ได้อย่างถูกต้อง

ลักษณะประการหนึ่งนั้นคือการแบ่งจักรวรรดิโรมันออกเป็นตะวันออกและตะวันตก

ดังที่คอนสแตนตินได้กระทำไว้ในปี ค.ศ. 330 โรมนอภศาสนาและโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปา

เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกันแล้ว ก็ยังกล่าวถึงธรรมชาติสองด้านของโรมด้วย

การแบ่งของคอนสแตนตินซึ่งก่อให้เกิดโรมตะวันตกและโรมตะวันออกนั้น

เป็นพยานประการที่สองถึงโรมนอภศาสนาและโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปา

คอนสแตนตินได้สถาปนาอำนาจฝ่ายพลเรือนไว้ในตะวันออก และปล่อยให้อำนาจฝ่ายศาสนจักรอยู่ในตะวันตก

โรมนอภศาสนาเป็นตัวแทนของศิลปะแห่งรัฐ

และโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปาเป็นตัวแทนของศิลปะแห่งศาสนจักร ตะวันออกคือศิลปะแห่งรัฐ

ตะวันตกคือศิลปะแห่งศาสนจักร ดังที่เป็นแบบอย่างไว้โดยเหล็กและดินเหนียวในดาเนียลบทที่สอง

หรือเขาเพศชายและเขาเพศหญิงในดาเนียลบทที่แปด หรือสัตว์ร้ายแห่งการล่าเหยื่อในดาเนียลบทที่เจ็ด

และสัตว์แห่งสถานนมัสการในดาเนียลบทที่แปด

โรมสมัยใหม่ก็จะมีลักษณะเป็นสองส่วนเช่นกัน ประกอบด้วยการผสมกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ

ระหว่างเหล็กกับดินเหนียว และระหว่างอำนาจศาสนจักรกับอำนาจรัฐ

แต่โรมสมัยใหม่ก็มีลักษณะเป็นสามส่วนด้วยเช่นกัน ในวิวรณ์บทที่แปด

ทั้งโรมตะวันตกและโรมตะวันออกได้ถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน ทั้งตามตัวอักษรและในเชิงสัญลักษณ์

คอนสแตนตินซึ่งปกครองจากโรมตะวันออก ได้แบ่งอาณาจักรของตนให้แก่โอรสทั้งสามอย่างแท้จริง

และโรมตะวันตกได้รับการแทนความหมายในเชิงสัญลักษณ์ด้วยดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว

ซึ่งเป็นตัวแทนของรูปแบบการปกครองสามส่วนที่จักรวรรดิโรมันได้นำมาใช้ ดังนั้น โรมสมัยใหม่

แม้จะเป็นสองส่วนในด้านอำนาจศาสนจักรกับอำนาจรัฐ ก็จะเป็นตัวแทนของสหภาพสามประการด้วยเช่นกัน

ซึ่งแทนด้วยพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ

การสำแดงของโรมฝ่ายนอภศาสนาและโรมของสันตะปาปาบ่งชี้ถึงองค์ประกอบเชิงคำพยากรณ์อันซับซ้อนของ

โรมสมัยใหม่ขั้นสุดท้าย คือสหภาพสามฝ่ายซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึงมีผลบังคับ

และเป็นสิ่งที่นำโลกไปสู่อาร์มาเกิดดอน นีคือ "รูปสัตว์ร้าย" ทั่วโลก

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ ศิระของมันเป็นคือ Pontifex Maximus

ผู้ปกครองจากนครโรม ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งอำนาจของเขา

อำนาจฝ่ายบ้านเมืองของมนุษย์แห่งบาปจะได้รับการจัดการโดยองค์การสหประชาชาติ

และโลกจะถูกบังคับให้ยอมรับระบบสามฝ่าย แต่ในขณะที่เดียวกันก็เป็นระบบคู่ของปฏิบัติพระคริสต์

โดยอำนาจบีบบังคับของสหรัฐอเมริกา ดังนั้น เช่นเดียวกับที่โรมฝ่ายนอภศาสนา (พญามาร) ในวิวรณ์

บทที่สิบสาม ข้อสอง ได้มอบ "กำลังของมัน และที่นั่งของมัน และอำนาจยิ่งใหญ่" แก่สันตะปาปา

สหรัฐอเมริกาในฐานะที่มีแบบอย่างโดยโรมฝ่ายนอภศาสนา ก็ทำกิจสามประการเดียวกันนี้เพื่อโรมสมัยใหม่

ที่นั่งนั้นคือนคราติกัน ในกรุงโรมเมืองที่มีเนินเขาเจ็ดลูก อำนาจนั้นคือองค์การสหประชาชาติ

และกำลังนั้นคือสหรัฐอเมริกา เมื่อรวมกันแล้ว ทั้งหมดนี้้นำโลกไปสู่สถานที่ซึ่งสันตะปาปา

"จะมาถึงจุดจบของเขา และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขา"

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

ทูตสวรรค์องค์ที่หกได้เห็นของตลงบนแม่น้ำใหญ่ยูเฟรติส และน้ำในแม่น้ำนั้นก็แห้งไป
เพื่อจะเตรียมทางไว้สำหรับบรรดาภษัตริย์จากทิศตะวันออก
และข้าพเจ้าเห็นวิญญาณโสโครกสามตนคล้ายกบ ออกจากปากของพญานาค
และออกจากปากของสัตว์ร้าย และออกจากปากของผู้พยากรณ์เท็จ
เพราะว่าวิญญาณเหล่านั้นเป็นวิญญาณของพวกผีมาร กระทำหมายสำคัญต่าง ๆ
และออกไปหาบรรดาภษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกและของโลกรทั้งสิ้น
เพื่อรวบรวมเขาทั้งหลายไว้สำหรับสงครามแห่งวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ดุเกิด
เรามาเหมือนขโมย ความสุขมีแก่ผู้ใฝ่ระวังอยู่ และรักษาเสื้อผ้าของตนไว้ เกรงว่าเขาจะเดินเปลือยกาย
และผู้คนจะเห็นความน่าอายของเขา แล้วพระองค์ทรงรวบรวมเขาทั้งหลายไว้ด้วยกัน ณ
ที่แห่งหนึ่งซึ่งในภาษาฮีบรูเรียกว่า อาร์มาเกดดอน แล้วทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เห็นของตลงใในอากาศ
และมีพระสุรเสียงดังขึ้นจากพระวิหารแห่งสวรรค์ จากพระที่นั่งว่า "สำเร็จแล้ว" วิวรรณ์ 16:12-17